

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

15 юли 2021 година *

„Обжалване — Публична служба — Дисциплинарно производство — Дисциплинарно наказание — Определяне на това наказание — Удръжка от размера на пенсията — Осъждане в наказателно и в гражданско производство от националните правораздавателни органи — Поправяне изцяло или отчасти на неимуществената вреда, причинена на Европейския съюз — Ирелевантност на това поправяне — Член 10 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз — Принцип на равно третиране — Принцип на пропорционалност“

По дело C-851/19 P,

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 19 ноември 2019 г.,

ДК, представляван първоначално от S. Orlandi и T. Martin, впоследствие от S. Orlandi, адвокати,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

Европейска служба за външна дейност (ЕСВД), представлявана от S. Marquardt и R. Spáč,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от Ал. Арабаджиев, председател на състава, А. Kumin, Т. von Danwitz (докладчик), Р. G. Xuereb и I. Ziemele, съдии,

генерален адвокат: G. Hogan,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 26 ноември 2020 г.,

* Език на производството: френски.

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 С жалбата си ДК иска да бъде отменено решението на Общия съд на Европейския съюз от 10 септември 2019 г., ДК/ЕСВД (Т-217/18, непубликувано, EU:T:2019:571), с което се отхвърля неговото искане, от една страна, за отмяна на решението на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) от 23 май 2017 г., с което му е наложено дисциплинарно наказание (наричано по-нататък „спорното решение“), и от друга страна, за поправяне на вредата, която му била причинена поради твърдяно нарушаване от ЕСВД на правото му на защита в наказателното производство, образувано срещу него в Белгия.

Правна уредба

- 2 Дял II („Права и задължения на длъжностните лица“), член 22, първа алинея от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, в приложимата му към спора редакция (наричан по-нататък „Правилникът“), гласи:

„Длъжностното лице може да бъде задължено да поправи, изцяло или отчасти, всички вреди, причинени на [Европейския съюз] в резултат на сериозно нарушение от негова страна при или по повод на изпълнението на служебните му задължения“.

- 3 Дял VI („Дисциплинарни мерки“), член 86 от Правилника е формулиран по следния начин:

„1. Всяко неизпълнение от страна на длъжностно лице или бивше длъжностно лице на задълженията му, произтичащи от настоящия правилник, било то умишлено или по небрежност, ангажира дисциплинарната му отговорност.

2. При наличието на данни, от които може да се предположи, че е налице неизпълнение по параграф 1, органът по назначаването или [Европейската служба за борба с измамите (OLAF)] могат да образуват административно разследване.

3. Дисциплинарните правила, процедури и мерки, както и правилата и процедурите за административни разследвания, са изложени в приложение IX“.

- 4 Приложение IX от Правилника, както следва от наименованието му, се отнася за „Дисциплинарни производства“. Раздел 3 („Дисциплинарни санкции“), член 9 от това приложение гласи:

„1. Органът по назначаването може да налага следните санкции:

- а) писмено предупреждение;
- б) забележка;
- в) спиране на повишаването на стъпка за срок от един до двама и три месеца;
- г) понижаване на стъпка;

- д) временно понижаване за срок от 15 дни до една година;
- е) понижаване в рамките на същата функционална група;
- ж) класиране в по-ниска функционална група, със или без понижаване на стъпката;
- з) освобождаване от длъжност и ако е приложимо, *pro tempore* намаление на пенсията или удържане за определен период от време на сума от обезщетението за инвалидност; последиците на тази санкция не се простират върху лицата на издръжка от длъжностното лице. В случай на такова намаление общият доход на длъжностното лице не може да спадне под жизнения минимум, предвиден в член 6 от приложение VIII от настоящия правилник, като се прибавят и полагащите се семейни надбавки.

2. Ако длъжностното лице получава пенсия за осигурителен стаж или обезщетение за инвалидност, органът по назначаването може да реши за определен период да удържа сума от пенсията или надбавките; последиците на тази мярка не се простират върху лицата на издръжка от длъжностното лице. Общият доход на длъжностното лице не може да спадне под жизнения минимум, предвиден в член 6 от приложение VIII от настоящия правилник, като се прибавят и полагащите се семейни надбавки.

3. За едно нарушение може да бъде наложено само едно дисциплинарно наказание“.

5 Съгласно член 10 от това приложение:

„Тежестта на наложената дисциплинарна мярка трябва да съответства на тежестта на нарушението. При определяне на тежестта на нарушението и при определяне на подходящото дисциплинарно наказание, което да бъде наложено, се взема предвид по-специално следното:

- а) характерът на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено;
- б) степента, в която нарушението засяга престижа, репутацията или интересите на институциите;
- в) формата на вината, с която е извършено нарушението — с умисъл или поради небрежност;
- г) мотивите на длъжностното лице за извършване на нарушението;
- д) степента и старшинството на длъжностното лице;
- е) степента на лична отговорност на длъжностното лице;
- ж) нивото на служебните задължения и отговорности на лицето;
- з) дали нарушението се изразява в системни действия или поведение;
- и) поведението на длъжностното лице през цялата му кариера.“

- 6 В раздел 7 („Паралелно наказателно преследване“), член 25 от това приложение се предвижда следното:

„Ако срещу длъжностното лице бъде образувано наказателно производство за същите деяния, окончателното решение се взема само след като бъде постановена окончателната присъда на съда, разглеждащ делото“.

Обстоятелствата, предхождащи спора

- 7 ДК постъпва на служба в Комисията на Европейските общности като длъжностно лице през 1994 г. През 1999 г. е натоварен с управлението на сградите на тази институция в третите страни. От 1 януари 2011 г. работи в ЕСВД. На 1 януари 2016 г. ДК се пенсионира предсрочно.

Наказателното производство, образувано срещу ДК в Белгия

- 8 През 2004 г. срещу ДК в Белгия е образувано наказателното производство за корупционни действия, извършвани от 1999 г. нататък в продължение на няколко години при управлението на обществени поръчки. Европейският съюз, представляван от Комисията, е конституиран като граждански ищец в това производство.
- 9 С решение от 16 май 2014 г. Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Първоинстанционен френскоезичен съд Брюксел, Белгия) осъжда жалбоподателя за няколко престъпления, извършени при изпълнение на служебните му задължения, и му налага следните наказания:
- условно лишаване от свобода за срок от две години с петгодишен изпитателен срок,
  - парична глоба в размер на 27 500 EUR,
  - забрана да осъществява дейност като директор, управител или одитор на търговско дружество за срок от десет години,
  - конфискация на сума в размер на 176 367,15 EUR.
- 10 В гражданското производство първоинстанционният съд също така осъжда ДК да заплати солидарно сумата от 25 000 EUR за поправяне на причинената на Съюза неимуществена вреда вследствие на накърняването на доброто му име от това лице.
- 11 С решение от 30 юни 2015 г. Cour d’appel de Bruxelles (Апелативен съд Брюксел, Белгия) потвърждава решението на първоинстанционния съд, като обаче увеличава наложеното на ДК наказание условно лишаване от свобода на три години с петгодишен изпитателен срок и определя на 38 814 EUR сумата, която ДК е осъден да заплати за поправяне на причинената от него неимуществена вреда на Съюза.
- 12 На 10 февруари 2016 г. Cour de cassation (Касационен съд, Белгия) отхвърля жалбата на ДК срещу решението на апелативния съд.

Дисциплинарното производство по Правилника

- 13 С решение от 2 май 2007 г. органът по назначаването (наричан по-нататък „ОН“) на Комисията образува дисциплинарно производство срещу ДК.
- 14 След като дисциплинарното производство е спряно до окончателното приключване на националното наказателно производство, образувано срещу лицето за същите деяния, с решение от 12 юли 2016 г. ЕСВД възобновява образуваното дисциплинарно производство срещу ДК.
- 15 На 12 декември 2016 г., след като изслушва ДК, Дисциплинарният съвет приема мотивирано становище, което е връчено на лицето. В това становище Дисциплинарният съвет наред с други обстоятелства отбелязва, че „фактите са установени от националния наказателен съд“, че „поведението на длъжностното лице съставлява нарушение на членове 11, 11а, 12 и 21 от Правилника“ и че „единствената възможна санкция [се състои] в удържане на сума от пенсията“. При извършената от него преценка на различните отегчаващи и смекчаващи обстоятелства Дисциплинарният съвет по-специално отчита „обстоятелството, че националните съдилища вече са осъдили длъжностното лице да заплати обезщетение за имуществени и неимуществени вреди“. Въз основа на това Дисциплинарният съвет препоръчва на ОН да наложи дисциплинарно наказание под формата на месечна удържка от 400 EUR от размера на нетната пенсия на ДК за срок от три години.
- 16 Със спорното решение ОН, след като изслушва ДК, му налага „наказание, изразяващо се в удържка на 1105 EUR от месечната пенсия до 30 септември 2025 г. на основание член 9, параграф 2 от приложение IX към Правилника“.
- 17 На 20 декември 2017 г. ОН отхвърля подадената от ДК жалба по административен ред срещу спорното решение.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 18 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 28 март 2018 г., ДК иска, от една страна, спорното решение да бъде отменено, и от друга страна, да бъде поправена вредата, която според него му е причинена поради нарушаване от ЕСВД на правото му на защита в наказателното производство, образувано срещу него в Белгия.
- 19 В подкрепа на искането си за отмяна ДК изтъква две основания, свързани съответно с определянето на дисциплинарно наказание, което да бъде наложено, и с отчитането в този контекст на смекчаващи обстоятелства.
- 20 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля подадената от ДК жалба като неоснователна в частта, в която се иска отмяна на спорното решение, и като недопустима, и при всички случаи неоснователна, в частта, в която се иска поправяне на твърдяната причинена вреда. Общият съд също така осъжда ДК да заплати съдебните разноски.
- 21 По-специално, що се отнася до искането за отмяна на спорното решение, в точки 28—53 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля първата част от първото изтъкнато от ДК основание, отнасяща се за явна грешка в преценката при вземането предвид на вреда,

която вече е била поправена. Общият съд по същество приема, че при прилагането на член 10 от приложение IX към Правилника ОН не е бил длъжен да вземе предвид поправянето на причинената на Съюза вреда, което вече е било извършено на национално равнище.

Искания на страните

22 ДК иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да отмени спорното решение и
- да осъди ЕСВД да заплати съдебните разноски в производствата на двете инстанции.

23 ЕСВД иска от Съда:

- да отхвърли жалбата като неоснователна и
- да осъди ДК да заплати съдебните разноски.

По жалбата

Доводи на страните

24 В подкрепа на жалбата ДК изтъква само едно основание. С него той твърди, че в точка 52 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тълкувайки член 10, второ изречение, буква б) от приложение IX към Правилника в смисъл, че позволява на ОН да се позове на причинената на Съюза неимуществена вреда, за да обоснове налагането на по-тежко дисциплинарно наказание от препоръчаното от Дисциплинарния съвет, въпреки че тази вреда вече е била поправена на национално равнище.

25 Това основание се състои от три части.

26 Първо, по същество според ДК Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки в точка 52 от обжалваното съдебно решение, че ОН не е допуснал явна грешка в преценката като е приел, че съгласно член 10, второ изречение, буква б) от приложение IX към Правилника не е длъжен да вземе предвид поправянето на причинената на Съюза неимуществена вреда, което вече е било извършено на национално равнище. Според ДК съгласно член 25 от приложение IX към Правилника ОН е бил обвързан с извършените на национално равнище фактически констатации и с принципа, съгласно който за вредата, която е била поправена изцяло, се счита, че никога не е съществувала.

27 Второ, по същество според ДК, приемайки в точка 52 от обжалваното съдебно решение, че ОН не е длъжен да вземе предвид поправянето на причинената на Съюза неимуществена вреда, което вече е било извършено на национално равнище, Общият съд не е спазил също

изискването за пропорционалност на дисциплинарното наказание и принципа, съгласно който за вредата, която е била поправена изцяло, се счита, че никога не е съществувала. Като се позовава на практиката, произтичаща от решение от 9 септември 1999 г., *Lusaccioni/Комисия* (C-257/98 P, EU:C:1999:402, т. 19 и 20), ДК твърди, че противно на констатацията на Общия съд в точка 34 от обжалваното съдебно решение последният принцип не само е залегнал в белгийското право, а е основен принцип на правото, общ за правните системи на държавите членки, с които се забранява двойното обезщетяване на една и съща вреда.

- 28 Трето, според ДК в точка 38 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно приема, че член 10 от приложение IX към Правилника отразява стремежа на законодателя на Съюза да не се засегне основният принцип на равно третиране, като се въведе различно третиране на длъжностните лица нарушители според мащаба на вредата, причинена на институцията на Съюза, в която работят. ДК обаче твърди, че в точки 39—41 от това решение Общият съд е нарушил този принцип, приемайки, че вече извършеното поправяне на причинената на Съюза вреда, изцяло или отчасти, е ирелевантно при определянето на дисциплинарните наказания, които да се наложат, въз основа на същия член 10. Всъщност според ДК длъжностно лице, което е поправило причинената на Съюза вреда, не се намира в същото положение като длъжностно лице, което не е извършило такова обезщетяване.
- 29 Според ЕСВД, най-напред, твърдението на ДК, че ОН е утежил наложеното му наказание с вземането предвид на вреда, която вече била поправена, е недопустимо във фазата на обжалване пред Съда, тъй като това твърдение има за цел не да се докаже евентуална грешка на Общия съд при прилагане на правото, а да се оспори преценката на ОН, и представлява преформулиране на основание, изтъкнато в първоинстанционното производство. Освен това, ако ДК твърдял, че принципът на равно третиране е нарушен, с посоченото твърдение също се поставя под въпрос преценката на ОН, а не обжалваното съдебно решение. Освен това ДК изтъкнал това твърдение за пръв път във фазата на обжалване пред Съда.
- 30 По съществуването на спора ЕСВД твърди, че единственото основание, изтъкнато в жалбата до Съда, трябва да се отхвърли. Според нея Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че поправянето на причинената на Съюза неимуществена вреда, така както е установена на национално равнище, е ирелевантно за преценката по член 10 от приложение IX към Правилника на тежестта на извършеното дисциплинарно нарушение.

Съображения на Съда

По направеното от ЕСВД възражение за недопустимост

- 31 В основата на направеното от ЕСВД възражение за недопустимост, на първо място, стои доводът, че твърдението на ДК имало за цел не да се докаже евентуална грешка на Общия съд при прилагане на правото, а да се оспори преценката на ОН, и освен това представлявало преформулиране на основание, изтъкнато в първоинстанционното производство.

- 32 В това отношение съгласно член 256ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, член 168, параграф 1, буква г) и член 169 от Процедурния правилник на Съда в жалбата до него трябва точно да се посочат оспорваните елементи от съдебното решение, чиято отмяна се иска, както и правните доводи, с които конкретно се подкрепя това искане. Според постоянната практика на Съда не отговаря на това изискване жалба, в която, без дори да се съдържат доводи, насочени конкретно към установяване на твърдяната грешка при прилагане на правото, опорочаваща обжалваното съдебно решение, само се възпроизвеждат вече изложените пред Общия съд основания и доводи. Всъщност такава жалба в действителност представлява искане, целящо просто преразглеждане на представената пред Общия съд искова молба или жалба, а това е извън компетентността на Съда (решение от 16 декември 2020 г., Съвет и др./К. Chrysostomides & Со. и др., С-597/18 Р, С-598/18 Р, С-603/18 Р и С-604/18 Р, EU:C:2020:1028, т. 127 и цитираната съдебна практика).
- 33 Когато обаче съответният жалбоподател оспорва тълкуването или прилагането на правото на Съюза от Общия съд, разгледаните в първоинстанционното производство правни въпроси могат отново да бъдат обсъдени при обжалването пред Съда. Всъщност, ако жалбоподателят не може да основе жалбата си пред Съда на вече изложени пред Общия съд основания и доводи, производството по обжалване отчасти би се обезсмислило (решения от 9 юли 2020 г., Haswani/Съвет, С-241/19 Р, EU:C:2020:545, т. 50 и от 9 декември 2020 г., Groupe Canal +/Комисия, С-132/19 Р, EU:C:2020:1007, т. 19 и цитираната съдебна практика).
- 34 В разглеждания случай трябва да се отбележи, че с жалбата ДК оспорва заключението на Общия съд в точка 52 от обжалваното съдебно решение — а именно че ОН не е допуснал явна грешка в преценката, решавайки, че при прилагането на член 10 от приложение IX към Правилника не трябва да се взема предвид поправянето на причинената на Съюза вреда, което вече е било извършено на национално равнище — и правния анализ, който го е накарал да отхвърли първата част от първото основание, изтъкнато пред Общия съд. Освен това, макар в жалбата да се отбелязва преценката на ОН, това се прави само доколкото тя се потвърждава от Общия съд и с цел да се посочат твърдени грешки при прилагане на правото, допуснати от него, без единствено да се възпроизвеждат основанията и доводите, които вече са били изложени пред Общия съд.
- 35 На второ място, що се отнася до твърдението на ЕСВА, че ДК се позовава на нарушение на принципа на равно третиране за пръв път във фазата на обжалване пред Съда, трябва да се припомни, че компетентността на Съда при обжалване се свежда до преценката на правното разрешение, което е било дадено въз основа на разискваните пред Общия съд основания и доводи. Същевременно в рамките на основание, което е допустимо, жалбоподателят по принцип трябва да развие доводите в негова подкрепа по свое усмотрение, било като се позове на вече изтъкнатите пред Общия съд доводи, било като развие нови доводи, по-конкретно във връзка с вижданията на Общия съд. В противен случай производството по обжалване пред Съда отчасти би се обезсмислило (вж. в този смисъл решения от 18 януари 2007 г., РКК и КНК/Съвет, С-229/05 Р, EU:C:2007:32, т. 61 и 64, и от 19 декември 2019 г., НК/Комисия, С-460/18 Р, EU:C:2019:1119, т. 26 и 27).
- 36 В разглеждания случай следва да се отбележи, че тълкуването на член 10 от приложение IX към Правилника и неговото прилагане в контекста на причинена на Съюза вреда, която вече е била поправена, са обсъдени пред Общия съд в първоинстанционното производство. Целта на твърдението на ДК, че е нарушен принципът на равно третиране,

впрочем е да се оспори анализът на Общия съд на първата част от изтъкнатото първо основание в жалбата до него. В този анализ, в точки 38—41 от обжалваното съдебно решение, Общият съд акцентира върху факта, че нарушенията, извършени от длъжностните лица на Съюза, трябва да се третираат различно според мащаба на причинената вреда, приемайки същевременно, че вече извършеното поправяне на вредата, изцяло или отчасти, е ирелевантно за определянето на тежестта на извършеното нарушение за целите на тази разпоредба. Следователно целта на това твърдение е да се оспори подробно тълкуването и прилагането от Общия съд на посочената разпоредба в тези точки от обжалваното съдебно решение и то не представлява ново основание, чието изтъкване във фазата на обжалване пред Съда е изключено (вж. по аналогия решения от 18 януари 2007 г., РКК и КНК/Съвет, С-229/05 Р, ЕУ:С:2007:32, т. 63 и от 19 декември 2019 г., НК/Комисия, С-460/18 Р, ЕУ:С:2019:1119, т. 28).

37 Поради това направеното от ЕСВА възражение за недопустимост трябва да се отхвърли.

По същество

38 В първата част от единственото основание, изтъкнато в жалбата до Съда, която се отнася за нарушение на член 10, второ изречение, буква б) от приложение IX към Правилника във връзка с член 25 от същото приложение към Правилника, ДК по същество твърди, че вреда, която е била изцяло поправена, не може да се взема предвид при преценката на тежестта на извършеното дисциплинарно нарушение, тъй като според тази разпоредба ОН бил обвързан с фактическите констатации, извършени от националните наказателни праворадавателни органи, и с принципа, съгласно който за вредата, която е била поправена изцяло, се счита, че никога не е съществувала.

39 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно член 10, първо изречение от приложение IX към Правилника, налаганото дисциплинарно наказание трябва да бъде пропорционално на тежестта на извършеното нарушение. В член 10, второ изречение, точки а)—и) от това приложение неизчерпателно се уточняват определен брой елементи, които „по-специално“ се вземат предвид, за да се определи тежестта на извършеното нарушение и да се определи дисциплинарното наказание, което да бъде наложено. Сред тези елементи съгласно член 10, второ изречение, буква б) от посоченото приложение е „степената, в която нарушението засяга престижа, репутацията или интересите на институциите“.

40 Освен това трябва да се припомни, че съгласно член 25 от приложение IX към Правилника, ако срещу длъжностното лице бъде образувано наказателно производство за същите деяния като тези, за които срещу него се води дисциплинарно производство, окончателното решение се взема само след като бъде постановена окончателната присъда от наказателния съд, разглеждащ делото. Тази разпоредба, от една страна, отговаря на стремежа да не се влияе на положението на съответното длъжностно лице в наказателното производство, което е образувано срещу него за деяния, за които освен това се води дисциплинарно производство вътре в неговата институция, и от друга страна, позволява в това дисциплинарно производство да се вземат предвид фактически констатации, извършени от националния наказателен съд, когато присъдата му стане окончателна.

41 В посочената разпоредба не се уточнява дали фактическите констатации, извършени от националния наказателен съд, могат да обвържат ОН в дисциплинарното производство. При всички положения правната квалификация на деянията с оглед на релевантните

разпоредби от правото на Съюза, като например член 10 от приложение IX към Правилника, следва да се извършва само от компетентните органи на Съюза. Тези органи не могат да бъдат обвързани с евентуална квалификация на деянията, извършена в националното наказателно производство (вж. по аналогия, що се отнася до дисциплинарно производство, засягащо член на Комисията, решение от 11 юли 2006 г., Комисия/Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, т. 121). Всъщност, тъй като в посочения член 10 няма изрична препратка към правото на държавите членки с цел определяне на неговия смисъл и обхвата му, той трябва да се тълкува самостоятелно и еднакво в правния ред на Съюза, за да се осигури равното третиране на длъжностните лица при прилагането на разпоредбите от Правилника (вж. по аналогия, що се отнася до член 85а от Правилника, решение от 15 октомври 2015 г., Аха Belgium, C-494/14, EU:C:2015:692, т. 21 и 23—25).

- 42 Както следва от точки 8, 10 и 11 от настоящото решение, в разглеждания случай Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Първоинстанционен френскоезичен съд Брюксел) и във въззивното производство Cour d'appel de Bruxelles (Апелативен съд Брюксел) осъждат ДК да заплати сумата от 38 814 EUR, за да поправи причинената от него неимуществена вреда на Съюза — съобразно констатациите на тези наказателни правораздавателни органи — чрез корупционни действия, извършвани в периода 1999—2005 г. при управлението на обществени поръчки.
- 43 Определянето от посочените наказателни правораздавателни органи по националното право на размера на неимуществената вреда, причинена на Съюза, и на съответното поправяне по никакъв начин обаче не предопределя вземането предвид на посочената вреда и на евентуалното ѝ поправяне при определянето на тежестта на извършеното дисциплинарно нарушение от лицето, тъй като тази операция не е фактически въпрос, а е част от правната квалификация на деянията, която ОН трябва да извърши предвид разпоредбите на член 10 от приложение IX към Правилника, без в това отношение ОН да е обвързан с евентуална квалификация, извършена в наказателното производство на национално равнище.
- 44 Нищо в текста на член 10, второ изречение, буква б) от приложение IX към Правилника впрочем не поставя определянето на тежестта на нарушението, извършено от съответното длъжностно лице, и на дисциплинарното наказание, което да му бъде наложено — предвид степента, в която нарушението засяга престижа, репутацията или интересите на институциите на Съюза — в зависимост от условието вредата все още да не е поправена. Всъщност, както правилно посочва Общият съд в точка 39 от обжалваното съдебно решение, в дисциплинарната рамка на член 10 от приложение IX към Правилника е ирелевантно, че вредата може да е била изцяло или отчасти поправена, тъй като този факт е без значение понеже целта на разпоредбата е не да бъде присъдено обезщетение, а да бъде наложено наказание. При всички положения, като се имат предвид съображенията в точки 40 и 41 от настоящото решение, от член 25 от приложение IX към Правилника не може да се заключи, че принципът от гражданското право на държава членка, съгласно който за вредата, която е била поправена изцяло, се счита, че никога не е съществувала, може да се приложи *mutatis mutandis* в дисциплинарно производство.
- 45 Следователно първата част от единственото основание, изтъкнато в жалбата до Съда, трябва да се отхвърли по същество.

- 46 С третата част от единственото основание, изтъкнато в жалбата до Съда, която трябва да се разгледа на второ място, ДК по същество твърди, че Общият съд е нарушил принципа на равно третиране, приемайки в точки 39—41 от обжалваното съдебно решение, че при определянето на тежестта на извършеното дисциплинарно нарушение е ирелевантно, че причинената на Съюза вреда вече изцяло или отчасти е била поправена.
- 47 В това отношение следва да се припомни, че принципът на равно третиране изисква да не се третират различно сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (решения от 7 март 2017 г., RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, т. 41 и от 25 юни 2020 г., CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, т. 90 и цитираната съдебна практика).
- 48 Според постоянната практика на Съда аспектите, по които се отличават различни положения, и евентуално сходният им характер трябва да се определят и преценяват в светлината на предмета на разглежданите разпоредби и преследваната с тях цел, като, разбира се, при това трябва да се вземат предвид принципите и целите в съответната област (решения от 7 март 2017 г., RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, т. 42 и цитираната съдебна практика и от 6 септември 2018 г., Piessevaux/Съвет, C-454/17 P, непубликувано, EU:C:2018:680, т. 79).
- 49 В разглеждания случай ДК твърди, че длъжностно лице, което е поправило причинената на Съюза вреда, не се намира в същото положение като длъжностно лице, което не е извършило такова обезщетяване, поради което според него вредата, причинена от първото от тези длъжностни лица, не трябва да се взема предвид при прилагането на член 10, второ изречение, буква б) от приложение IX към Правилника.
- 50 В точка 39 от настоящото решение бе припомнено, че с посочения член 10 се урежда определянето на дисциплинарното наказание, което да бъде наложено, и в него се посочва, че това наказание трябва да бъде пропорционално спрямо тежестта на извършеното нарушение, предвид по-специално размера на причинената вреда на Съюза. Както по същество посочва Общият съд в точка 37 от обжалваното съдебно решение, от самата формулировка на същия член 10 следва, че с предвижданата в него дисциплинарна мярка се цели санкциониране на виновно противоправно поведение. Съгласно член 86, параграф 1 от Правилника такова виновно противоправно поведение има при всяко неизпълнение от съответното длъжностно лице на задълженията му, произтичащи от Правилника. Следователно, както посочва генералният адвокат в точка 58 от заключението си, Правилникът цели да осигури спазването на правилата и задълженията, които трябва да гарантират правилното функциониране на институциите на Съюза, чрез налагането на дисциплинарни наказания.
- 51 Конституирайки се обаче като граждански ищец в наказателното производство, образувано срещу ДК в Белгия, Съюзът е искал причинената на репутацията му неимуществена вреда да бъде поправена. Както впрочем генералният адвокат посочва по същество в точка 57 от заключението си, целта на осигуряването на такова обезщетение е не да се санкционира виновното противоправно поведение на съответното длъжностно лице, а да се получи гражданскоправно обезщетение, което може да възстанови положението преди това нарушение.

- 52 От гореизложеното следва, че предметът и целта, от една страна, на наложеното на ДК дисциплинарно наказание, и от друга страна, на обезщетяването на причинената на Съюза вреда, което той изтъква, са различни.
- 53 Още повече, че докато в член 86, параграф 1 от Правилника се въвежда принципът, че всяка неизпълнение от длъжностното лице на задълженията му по Правилника може да доведе до налагане на дисциплинарно наказание на лицето, в член 22, първо алинея от него се предвижда, че това длъжностно лице може да бъде задължено да поправи, изцяло или отчасти, причинената на Съюза вреда в резултат на сериозно нарушение, допуснато от лицето при или по повод на изпълнението на служебните му задължения, от което следва, че налагането на дисциплинарно наказание и обезщетяването на причинената вреда на Съюза са независими едно от друго.
- 54 Следователно поправянето от длъжностно лице на неимуществената вреда, която е причинило на Съюза, не може да го постави в положение, което е различно от това на длъжностно лице, което не е извършило такова обезщетяване, при определянето на тежестта на извършеното от него нарушение и на дисциплинарното наказание, което да му бъде наложено, предвид по-специално размера на причинената вреда на Съюза съгласно член 10, второ изречение, буква б) от приложение IX към Правилника.
- 55 Поради това Общият съд не е нарушил принципа на равно третиране, приемайки в точки 39—41 от обжалваното съдебно решение, че при определянето на тежестта на извършеното дисциплинарно нарушение от длъжностно лице и на дисциплинарното наказание, което да му бъде наложено въз основа на тази разпоредба, е ирелевантно, че причинената на Съюза вреда вече изцяло или отчасти е била поправена.
- 56 Следователно третата част от единственото основание, изтъкнато в жалбата до Съда, трябва да се отхвърли по същество.
- 57 Накрая, що се отнася до втората част от единственото основание, изтъкнато в жалбата до Съда, отнасяща се за нарушение на принципа на пропорционалност, трябва да се отбележи, че макар ОН да налага на ДК парично наказание, предвид изложените в точка 50 от настоящото решение съображения то няма нито за предмет нито за цел да обезщети причинената на Съюза вреда, а да санкционира дисциплинарното нарушение, което ДК е извършил с неизпълнението на задълженията си по Правилника. Ето защо, противно на твърденията на последния, не може да се приеме, че налагането на такова наказание води до двукратно обезщетяване на тази вреда в нарушение на принципа на пропорционалност. Следователно въпросът дали принципът, посочен в точка 26 от настоящото решение, е само принцип от белгийското гражданско право, а е, както твърди жалбоподателят, основен принцип на правото, общ за правните системи на държавите членки, с който се забранява двойното обезщетяване на една и съща вреда, е ирелевантен в разглеждания случай.
- 58 Този извод не може да се обори с практиката, произтичаща от решение от 9 септември 1999 г., *Lusaccioni/Комисия* (C-257/98 P, EU:C:1999:402, т. 19 и 20), на която с позовава ДК в подкрепа на третата част от единственото основание, изтъкнато в жалбата до Съда, тъй като това решение не засяга, какъвто е разглежданият случай, кумулирането на обезщетение и дисциплинарно наказание, а се отнася за кумулирането на различни форми на обезщетяване на вреда, причинена на длъжностно лице вследствие на злополука или болест.

- 59 Поради това третата част от единственото основание, изтъкнато в жалбата до Съда, също трябва да се отхвърли по същество.
- 60 С оглед на гореизложените съображения жалбата трябва да се отхвърли изцяло като неоснователна.

По съдебните разноски

- 61 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 62 Тъй като ЕСВД е поискала ДК да бъде осъден, а той е загубил делото, ДК следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Осъжда ДК да заплати съдебните разноски.**

Подписи